

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2018 / 19 / (...) / 12 NOVEMBER 2018**

Inzake (...) , wonende (...) te (...), bijgestaan door de heer (...), jurist COC,

Verzoekende partij

Tegen (...), (...) te (...), vertegenwoordigd door de heer (...), algemeen directeur, bijgestaan door de heer (...), advocaat te (...), (...), alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 12 september 2018 heeft de heer (...) beroep ingesteld tegen de beslissing van 11 juni 2018 van de raad van bestuur van de (...) waarbij hem de tuchtmaatregel van ‘de afhouding van 20% wedde gedurende zes maanden’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is tijdelijk aangesteld voor doorlopende duur in het ambt van leraar in de (...).

Na kennis te hebben genomen van een vaststellingsfiche van 30 maart 2018 van directeur (...), beslist de raad van bestuur op 16 april 2018 om ten aanzien van de heer (...) een tuchtprocedure op te starten en hem de volgende feiten ten laste te leggen:

“- het willens en wetens nadeel berokkenen aan de school door cursusmateriaal (handleidingen, bordboeken en handboeken) die een oud-collega doelbewust bij zich hield - waardoor de school een rechtszaak aanhangig diende te maken - net vóór de behandeling van de zaak door de rechtbank in het schoolarchief onder te brengen waardoor de rechtszaak en aanmaningen (die op dat ogenblik reeds € 1 241,14 aan kosten hadden gegenereerd) dienden stopgezet te worden.

- het deloyaal en incorrect optreden ten aanzien van de directie door deze niet in te lichten over de organisator van de ingrijpende lastercampagne jegens de directie, terwijl diens identiteit u bekend was.”

De heer (...) wordt met een ter post aangetekende brief dd. 20 april 2018 uitgenodigd om zich voor deze tenlasteleggingen op 14 mei 2018 voor de raad van bestuur te verantwoorden in het kader van de tuchtstraf van ‘de schorsing voor de duur van zes maanden’.

Na de hoorzitting van 14 mei 2018 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep op 11 juni 2018 om de heer (...) voor de bewezen bevonden voormelde tenlasteleggingen de tuchtstraf van ‘de afhouding van 20% wedde gedurende zes maanden’ op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 23 juni 2018.

Tegen deze beslissing tekent de heer (...) beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 12 september 2018.

2. Het procedureverloop

Met een aangetekende brief dd. 28 september 2018 heeft de heer (...) namens de heer (...) een toelichtende memorie ingediend.

Met een aangetekende brief dd. 19 oktober 2018 heeft meester (...) namens verwerende partij een verweerschrift en het administratief dossier ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 14 september 2018 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 12 september 2018 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker betwist het bestaan en het tuchtrechtelijk karakter van de feiten, waarop de eerste tenlastelegging betrekking heeft, niet. De feiten die ten grondslag liggen aan de tweede tenlastelegging betwist hij wel: hij stelt dat hij de directrice ingelicht heeft over de organisator van de lastercampagne tegen haar op het ogenblik dat hij door haar geïnterpelleerd werd over de eerste tenlastelegging en dat hij die inlichting ‘hoogstens een kwartiertje tevoren’ van zijn collega (...) vernomen had. Ten bewijze daarvan legt de verzoeker een geschreven verklaring d.d. 7 september 2018 voor waarin (...) stelt dat hij ‘vlak voor zijn gesprek met (...) in april 2018’ de verzoeker meegedeeld heeft dat (...) de lastercampagne heeft opgezet.

4.2. De verwerende partij stelt dat de verklaring die de verzoeker aan de Kamer van Beroep voorlegt strijdt met de eerdere verklaringen van de verzoeker a) in de vaststellingsfiche, waarvan hij zonder verweer kennis genomen heeft, b) tijdens zijn verhoor door de raad van bestuur dat hij “een jaar na de feiten” vernam wie de lastercampagne had opgezet.

4.3.1. De Kamer van Beroep ziet geen reden om te twijfelen aan de verklaring die de verzoeker bij een eerste confrontatie -neergeslagen in de vaststellingsfiche van 30 maart 2018- tegenover de directrice heeft afgelegd en die nadien door hemzelf en zijn raadsman bevestigd is tijdens de hoorzitting voor de raad van bestuur: hij stelt en bevestigt daar duidelijk dat hij ‘een jaar na de feiten’ ontdekte wie achter de campagne zat en hij geeft zelfs aan waarom hij toen de directrice niet verwittigde:

hij wou de ingetreden rust bewaren. De bewijswaarde van de eerste verklaring van de verzoeker primeert op de verklaring die de verzoeker recent bij het dossier heeft gevoegd. De raad van bestuur heeft terecht aangenomen dat de verzoeker een jaar na de feiten wist wie de lastercampagne tegen de directrice georganiseerd had en dat hij dit toen niet aan de directrice gemeld heeft.

4.3.2. De verzoeker betwist niet dat de raad van bestuur hem tuchtrechtelijk verantwoordelijk kon stellen voor het verzwijgen van de identiteit van de organisator van de lastercampagne.

5.1. De verzoeker stelt dat de opgelegde tuchtstraf niet in verhouding staat tot de feiten. Hij betoogt, wat de eerste tenlastelegging betreft, dat hij geenszins de bedoeling had om de school schade te berokkenen en dat, in het algemeen, een afhouding van 20% van zijn wedde voor de maximaal mogelijke termijn te zwaar is omdat zij de geleden schade overstijgt en omdat de ernstige afhouding ook gevolgen heeft voor zijn persoonlijke financiële situatie. Hij voegt daaraan toe dat de verwerende partij geen enkele poging heeft ondernomen om, alvorens een tuchtstraf op te leggen, het teloorgegane vertrouwen te herstellen, dat hij een blanco tuchtverleden heeft en dat hij zich dagelijks inzet voor de school.

5.2. De verwerende partij verwijst vooreerst naar de motivering van de beroepen beslissing. Zij voegt daaraan toe dat de afhouding van wedde geen schadevergoeding is zodat er geen verband moet bestaan tussen het bedrag van de af te houden wedde en de geleden schade, dat haar niet kan verweten worden de procedure voor de vrederechter stopgezet te hebben, aangezien zij door (...) en de verzoeker op het verkeerde been was gezet door op slinkse wijze de cursussen aan de school terug te bezorgen en dat haar evenmin verweten kan worden dat zij, eerder dan te zoeken naar verzoening, met een tuchtprocedure de verzoeker heeft willen straffen voor zijn deontologische misstap. Zij besluit dat in de beroepen beslissing reeds rekening werd gehouden met het blanco-tuchtverleden van de verzoeker.

5.3.1. Aan de verzoeker wordt verweten (1) dat hij de school nadeel heeft berokkend door net voor de gerechtelijke uitspraak cursusmateriaal dat een ontslagen collega diende terug te bezorgen, in het archief onder te brengen zodat de

procedure stopgezet moest worden en (2) dat hij zich deloyaal opgesteld heeft tegenover de directrice door haar niet in te lichten over de organisator van een lastercampagne tegen haar.

De omstandigheid dat de raad van bestuur reeds rekening gehouden heeft met een aantal verzachtende omstandigheden -‘de spijtbetuiging en excuses’ van de verzoeker- beperkt de discretionaire bevoegdheid van de Kamer van Beroep niet: op dezelfde wijze als de raad van bestuur beoordeelt zij de gegevens van het dossier en spreekt zij de tuchtstraf uit die zij gepast vindt.

5.3.2. Terecht stelt de verwerende partij dat zij discretionair beslist over het instellen van een tuchtprocedure, eerder dan de aangelegenheid af te handelen met een verzoeningsgesprek.

5.3.3. De raad van bestuur is van oordeel dat een symbolische straf niet volstaat omdat de school ‘serieuze materiële schade geleden heeft’. Die overweging gaat terug naar de eerste tenlastelegging en verwijst naar de kosten gemaakt voor de invordering van de door (...) verschuldigde bedragen.

De overweging gaat niet op: (...) is als enige verantwoordelijk voor de schade die de school geleden heeft. Het bij de Kamer van Beroep voorliggend dossier laat immers niet toe vast te stellen dat de verzoeker van het begin af aan als een mededader met (...) heeft samengespannen om het cursusmateriaal achter te houden; het laat enkel toe vast te stellen dat (...) sinds midden 2015 in gebreke was om het cursusmateriaal aan de school terug te bezorgen en dat de verzoeker eind 2016, weet hebbend van de gerechtelijke procedure tegen (...) en blijkbaar in de overtuiging dat hij haar daarmee voor groter onheil kon behoeden, het cursusmateriaal -stiekem- naar het archief van de school gebracht heeft. Dit is de fout die de verzoeker gemaakt heeft en waarvoor hij tuchtrechtelijk wordt gestraft. Dit betekent dat het financieel nadeel dat de school geleden heeft door een laattijdige terugbezorging, niet op het conto van de verzoeker geschreven kan worden. En waar de verwerende partij de verzoeker verwijt dat hij, door de slukse - en volgens haar bedrieglijke- manier waarop de materialen aan de school terugbezorgd zijn, ervoor verantwoordelijk is dat zij vrijwillig afstand van geding

gedaan heeft, refereert zij aan een houding die niet begrepen is in de tenlastelegging, zijnde het terugbrengen van het cursusmateriaal vlak voor de behandeling van de zaak door de rechtbank.

Met betrekking tot het deloyaal optreden van de verzoeker door de directie niet in te lichten over de initiatiefnemer van de lastercampagne stelt de Kamer van Beroep vast dat niet aangetoond wordt dat de verzoeker bij het losbarsten van de campagne in alle duidelijkheid wist wie de initiatiefnemer was en dat hij daar toen opzettelijk over gezwegen heeft. Zij heeft dan ook begrip voor de stelling die de verzoeker in zijn gesprek met de directrice van 29 maart 2018 heeft uiteengezet, te weten dat hij, toen hij een jaar na de feiten vernam wie de campagne had opgezet, het beter achtte ‘de zaak te laten rusten’.

5.3.2.2. Aan de verzoeker wordt verweten dat hij nadeel berokkend heeft aan de school door laattijdig cursusmateriaal in het schoolarchief onder te brengen en dat hij zich niet loyaal gedragen heeft door de directie niet te brieven over de organisator van een lastercampagne.

Met de hiervoor aangehaalde nuancerings voor ogen en acht slaand op de onbesproken staat van dienen van de verzoeker en op het schuldbesef waarvan de verzoeker blijk gegeven heeft, is de Kamer van Beroep van oordeel dat de tuchtstraf van de blaam kan volstaan.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 12 november 2018;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het tweede tuchtfeit bewezen is, met 11 stemmen voor en 0 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van ‘de afhouding van 20% wedde gedurende zes maanden’, met 0 stemmen voor en 11 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de tuchtmaatregel van ‘de blaam’, met 11 stemmen voor en 0 stemmen tegen;

Artikel 1

De beslissing van 11 juni 2018 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘de afhouding van 20% wedde gedurende zes maanden’ wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Artikel 2

Aan de heer (...) wordt de tuchtmaatregel van ‘de blaam’ opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 12 november 2018.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw C. DE SMUL, mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren T. SCHURMANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw M. JONCKERS, mevrouw S. VANSPEYBROECK en de heren G. ACHTEN, J.-L. BARBERY en R. VAN DER STRAETEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE